

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. София, 02.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 03.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **7661** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет.3, ап.13, представлявано от управителя В. Г. Н., със съдебен адрес на адв. С. А. от САК, срещу мълчалив отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР по заявление вх. № 433200-12298/18.02.2019 г.

В жалбата се посочва, че през м.февруари 2019г. дружеството подало писмено заявление до отдел Пътна полиция в СДВР, с което поискали прекратяване на регистрацията на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] марка Мерцедес, модел А., поради лошо техническо състояние и невъзможност за експлоатация. Към заявлението жалбоподателят твърди, че е представил документите, които се изискват, съгласно чл.18а от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прератяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС (Наредбата), като приложил и декларация по образец, съгласно чл.18а ал.2 т.4 от Наредбата, за съхраняване на ПС в частен имот, част 1 и 2 от свидетелството за регистрация на МПС, информация за номера и датата на валидност на издадения знак за технически преглед. Независимо от представените документи и след изрично негово настояване, с писмо изх.№ 433200-48886/09.05.2019г. на началника на ОПП при СДВР бил уведомен, че съгласно чл.18б ал.4 от Наредбата, прекратяване на регистрацията на ПС върху което са

наложени обезпечителни мерки, се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението или от друг компетентен орган. В жалбата са развити доводи, че заявлението е по реда на чл.18а от Наредбата, а не се касае за служебно прекратяване на регистрацията на МПС по реда на чл.18 б от същата Наредба. Известно е на жалбоподателя, че по отношение на посоченото МПС има наложен заповор, именно поради който е подписал декларацията за съхраняването му в частен имот. Развити са доводи, че писмото няма реквизитите по чл.59 ал.2 то АПК, поради което се приема и че е налице незаконосъобразен мълчалив отказ. Моли се да бъде отменен мълчаливия отказ на началника на отдел „Пътна полиция“, като му се укаже да прекрати регистрацията на процесния автомобил. Претендират се разности. В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Отвeтникът – Началник на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, не се явява. В изпълнение на разпореждане на съда, представя копия от акта за налагане на обезпечителни мерки по отношение на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] – заповорно съобщение изх.№ 039066/25.07.2018г. по изп.дело № 20188440402100 на ЧСИ С. Я., рег.№ 844 на КЧСИ, прието като доказателство по делото. На 09.10.2019г. представя, чрез юрисконсулт К., писмени бележки. В същите се опорва жалбата, като се не се спори, че по отношение на посоченото в нея МПС е наложен заповор. Сочат се разпоредбите на чл.143 ал.6, 7 и 8 от ЗДвП като определящи хипотезите на прекратяване на регистрацията на МПС и се твърди, че нормите на чл.18 а и чл.18 б от Наредбата се прилагат алтернативно - прекратяване на регистрацията на МПС по заявление на собственика му е допустима само доколкото не са налице предпоставки за служебното ѝ прекратяване. Прави се възражение за недопустимост на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповорно съобщение изх.№ 039066/25.07.2018г. по изп.дело № 20188440402100 на ЧСИ С. Я., рег.№ 844 на КЧСИ „Пътна полиция“ – СДВР е уведомена, че по отношение на автомобил с рег. [рег.номер на МПС], по посоченото в писмото изпълнително дело с длъжник [фирма] е наложен заповор, с предупреждението, че от момента на налагане на заповора, съгласно чл.451 ал.1 от ГПК длъжникът се лишава от право да се разпорежда с вещта и не може под страх от наказателна отговорност да изменява, уврежда, продава или унищожавя вещта.

На 18.02.2019 г. В. Н., в качеството на управител на [фирма], е подал до Началника на отдел „Пътна полиция“ - СДВР заявление вх. № 433200-18289 с искане да бъде прекратена регистрацията на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] марка Мерцедес, модел А., поради лошо техническо състояние и невъзможност за експлоатация. Към заявлението е представена декларация от 15.02.2019г., с която декларира, че превозното средство ще бъде съхранявано в частен имот.

С писмо изх.№ 433200-48886/09.05.2019г. на началника на ОПП при СДВР жалбоподателят е уведомен, че във връзка със заявлението му вх. № 433200-18289/18.02.2019г., съгласно чл.18б ал.4 от Наредбата, прекратяване на регистрацията на МПС върху което са наложени обезпечителни мерки, се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението или от друг компетентен орган. Във връзка с полученият отговор в писмото, на 22.05.2019г. жалбоподателят обжалвал мълчаливия отказ чрез началника на ОПП – СДВР до

АССГ.

По делото са приети като доказателства документите, съдържащи се в изпратената административна преписка и представените от жалбоподателя – писмо изх.№ 19-126/15.02.2019г. до началника на ОПП-СДВР, писмо изх.№ 433200-48886/09.05.2019г. на началника на ОПП при СДВР , свидетелство за регистрация на МПС част I, декларация от 15.02.2019г. за съхранение на ПС в частен имот, запорно съобщение изх.№ 039066/25.07.2018г. по изп.дело № 20188440402100 на ЧСИ С. Я., рег.№ 844 на КЧСИ. Прието като доказателство е и писмо рег.№ 433-200/127416/14.11.2019г. на ВНД Зам.началник на ОПП при СДВР за изпращането повторно на цялата налична кореспонденция с жалбоподателя във връзка с прекратяване на регистрацията на горепосочения товарен автомобил - влекач Мерцедес А. 1841 ЛС с рег. [рег.номер на МПС] .

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от лице, за което е налице правен интерес от оспорването, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол. По отношение на възражението на ответника за недопустимост на жалбата срещу мълчаливия отказ съдът намира следното: В конкретния случай действително е налице непроизнасяне на административния орган в срока по чл.57 ал.1 от АПК, който срок е изтекъл на 05.03.2019г. (04.03.2019г. е неработен ден), а срока по чл.149 ал.2 от АПК е изтекъл на 08.04.2019г. От друга страна, не е спорно, че мълчаливия отказ е бил последван и от изричен отказ, обективизиран в писмо изх.№ 433200-48886/09.05.2019г. на началника на ОПП при СДВР, с което жалбоподателят е уведомен, че във връзка със заявлението му вх. № 433200-18289/18.02.2019г., съгласно чл.18б ал.4 от Наредбата, прекратяване на регистрацията на ПС върху което са наложени обезпечителни мерки, се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението или от друг компетентен орган. Срещу посочения изричен отказ, който съдът приема, че подлежи на обжалване на общо основание, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, е депозирана жалбата, инициирала настоящето съдебно производство.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Редът за регистриране и прекратяване на регистрацията на моторните превозни средства е регламентиран в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредба № I-45), издадена на основание чл.140, ал.2 от Закона за движение на пътищата. По аргумент от чл. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. компетентни органи да извършват регистрацията на превозните средства, респ. прекратяването на такава, са звената „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР (ОДМВР) по постоянния адрес на собственика. Посоченото определя, че органът, който е компетентен да се произнесе по искането за прекратяване на регистрацията, е началникът на отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

В чл.18 от Наредба № I-45/2000 г. са предвидени две групи хипотези за прекратяване регистрацията – по писмено заявление от собственика (т.1) и служебно (т.2) . По отношение прекратяването на регистрацията по заявление на собственика, чл.18а, ал.1

от Наредбата, в относимата редакция (обн. в ДВ, бр. 20 от 6 март 2018 г.) изисква собственикът да представи писмено заявление, документ за самоличност и свидетелство за регистрация на превозното средство. Според ал.2 на същата разпоредба, към документите по ал. 1 се прилага и един от посочените в 7 точки документи – според основанието, на което се иска прекратяването на регистрацията. В т.4 на ал.2 като такъв документ е посочена декларация по образец за съхраняване на ПС в частен имот; част първа от свидетелството за регистрация се отбелязва като невалидна (чрез перфориране и надпис "Прекратена регистрация - тотална щета") и се връща на собственика, а част втора се прилага към заявлението за прекратяване на регистрацията.

В конкретния случай, след като до Отдел „Пътна полиция“ – СДВР е подадено посоченото заявление, придружено от изискуемите по чл.18а от Наредбата документи, не е спорно, че жалбоподателят е бил уведомен, че на основание чл.18 б ал.4 от Наредба № I-45/2000г. прекратяване на регистрацията на ПС върху което са наложени обезпечителни мерки, се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението или от друг компетентен орган. Налагането на запор върху посоченото МПС се установява от приетото като доказателство запорно съобщение изх.№ 039066/25.07.2018г. по изп.дело № 20188440402100 на ЧСИ С. Я., рег.№ 844 на КЧСИ.

Наличието на запор не е основание да бъде отказано прекратяването на регистрацията на МПС, поради следното:

Съгласно чл.18б от Наредба № I-45/2000 г., регламентиращ служебното прекратяване на регистрацията, при получаване на уведомление по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5, 6 или 8 за превозно средство с наложен запор или друго законово ограничение се уведомява писмено органът, постановил обезпечението. Според ал.4, прекратяване на регистрацията в случаите по ал. 3 се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението, или на друг компетентен орган.

Посоченото изискване е установено само за случаите, когато прекратяването на регистрацията се извършва служебно, не и за случаите на прекратяване на регистрацията по заявление на собственика. Документите, които се изискват, и условията, които следва да бъдат изпълнени, за да се прекрати регистрацията, когато това е поискано от собственика, са изчерпателно изброени и механично пренасяне на изискванията, приложими към служебното прекратяване на регистрацията към тази, осъществявана с писмено заявление на собственика, е необосновано и не съответства на материалноправните разпоредби. В случай, че волята на законодателя е била прекратяване на регистрацията на МПС, с наложен запор, и по заявление на собственика им, да се извършва само след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението, или на друг компетентен орган, той би го определил изрично, вкл. и в препращащата норма на чл.18б ал.4 от Наредбата, още повече че подобни житейски ситуации възникват често.

Съдът намира и че като основание за отказ в конкретния случай не може да бъде послужил и разпоредбата на чл.143, ал.13 от ЗДвП, според която промяна в регистрацията на превозни средства с наложен запор или друго законово ограничение, се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението, или на друг компетентен орган. Тази норма е неприложима към прекратяването на регистрацията, при граматическо тълкуване на разпоредбата, тъй като тя не се отнася до случаите на прекратяване на регистрацията, а само при

промяна на регистрацията, а видно и от наименованието на разделите в глава трета на Наредба № I-45/2000 г., нормативната уредба разграничава ясно промените в регистрацията от прекратяването на регистрацията. В конкретния случай, жалбоподателят е изпълнил изискванията на нормата на чл.143 ал.6 от ЗДвП, като към заявлението, като собственик на пътното превозно средство, е представил декларация за съхраняването му в частен имот по образец, утвърден със заповед на министъра на околната среда и водите и съгласуван с министъра на вътрешните работи.

По изложените съображения съдът намира, че отказа на началника на отдел „Пътна полиция“, обективизиран в писмо изх.№ 433200-48886/09.05.2019г., постановен по заявление вх. № 433200-12298/18.02.2019 г., е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, като преписката бъде изпратена на административния орган за произнасяне по заявлението на [фирма], представлявано от управителя В. Г. Н. съобразно дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателят за присъждане на сторените по делото разноски следва да бъде уважена за сумата от 350 лева, представляващи платена държавна такса и адвокатско възнаграждение, заплатено по банков път, съгласно посоченото в договора за правна защита и съдействие, представен към пълномощното за адв.А. и представеното копие от платежно нареждане към списъка на разноските.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал.2 и чл.173 ал. 2 АПК Административен съд София-град, III отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Г. Н., отказ на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР по заявление вх. № 433200-12298/18.02.2019 г. да бъде прекратена регистрацията на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] марка Мерцедес, модел А..

ИЗПРАЩА преписката на началника на отдел "Пътна полиция" - СДВР за предприемане на действия по компетентност съобразно дадените в мотивната част указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 350 (триста и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: